

□V decentním počtu jsme se tento večer sešli poslušni adventu - tedy rozjímání a radostného očekávání.

Během dnešního volného večera se objevila jen jedna novota - předvánoční reportáž přítele Goryunova (vedoucí večera Zdeněk Kopka se rozhodl oprášit a znovuzavést kolegiální oslovování klubistů - "příтели" ).

Zdařilý filmek, narychlo natočený pohotovou rukou během minulého adventního víkendu na výletě u našich německých sousedů. Nazdobené starobylé uličky, světla, stánky, nálada. Vše tam bylo, a bylo to milé. A pohotově střížené do svižného tempa jazzově aranžované koledy. Přítel Igor byl nesvůj, že opustil stativ, ale i z ruky předvedl neotřelé pohledy kamery, působivé detaily a self-natáčení na délku natažené paže, nebo kamerou na zídce.

Bohatá diskuze se rozvinula nad snímkem přítele Milana Haškovce VEJCE.

Anekdota, jejíž pointa gradovala ve fantazii tvůrců a diváků od nebuplikovatelného vulgárního výraziva až k těm umírněnějším. Repliku "... já na ta vaše vejce kašlu" snese i školák, ale nemá tu šťávu a razanci. Tady je každá rada drahá, co člověk, to názor. A žádná kompromisní střední cesta tudy nevede ... Mimochodem, opět brilantní výkon přítele Honzy Krafnetra v hlavní roli.

Argentina autora Petra Vančáka připomněla časy putování po dálných krajích a stále platnou pravdu, že k dobrému obrazu patří dobrý zvuk. Nevyvážená hudba, komentář a ruchy na kráse nepřidají.

Odtud jsme malou odbočkou zmínili za vhodné vybavit se dobrým mikrofonem - uvidíme, co ježíšek přinese příteli Tomášovi, a s čím se nám pochlubí. A kde si snadno a levně opatřit pravý filmový vítr (v bance ruchů, že).

Další z Milanových zimních romancí nám opět předvedla, jak i pražský Smíchov může být pohledné místo, když nasněží a zasvítí slunce. Třeba se sněhu a krásna dočkáme i letos/napřesrok ?

V družné a drobné diskuzi jsme probrali stín kameramana v natáčeném obraze. Za dlouhých nejen zimních stínů se toho můžeme málokdy vyvarovat. A že nemusí jít o chybu, nebo spíš že i mistři filmaři klidně nechali svůj "otisk palce" na plátně, nám nádherně dokázala ukázka z reportáže Jana Špáty "Hallo Satchmo" z r.1965.

Tak přátelé, tvořte a chystejte , ať se můžeme těšit na další vzpomínání, a jednou vzpomínat i na to těšení !